

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 18 stycznia 2023 r.

Poz. 461

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.56.2023 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 16 stycznia 2023 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40) stwierdzam nieważność uchwały Nr XLVIII/395/22 Rady Gminy Dźwierzuty z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie ustalenia zasad i trybu korzystania ze świetlic wiejskich będących własnością gminy Dźwierzuty, w części dotyczącej:

- § 2 ust. 2 i ust. 3 oraz
- § 5 ust. 1 w zakresie sformułowania: "...", o którym mowa w § 2 ust. 3".

Uzasadnienie

Rada Gminy Dźwierzuty powołując się na art.18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 2 pkt 4 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o gospodarce komunalnej, podjęła uchwałę o której mowa na wstępie.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 22 grudnia 2022 r.

Na wstępie należy nadmienić, iż kwestionowana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Każda norma kompetencyjna musi być zatem tak realizowana, aby nie naruszała przepisów ustawy i uwzględniała treść delegacji ustawowej. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez radę przy podejmowaniu uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące jej nieważnością odpowiednio: w części - w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo - w całości.

Podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 40 ust 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie z tym przepisem, organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, stanowi kompetencję dla organu stanowiącego gminy do określenia, w stosunku do terenów i urządzeń użyteczności publicznej, norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł zachowania się, określenia ustalonego porządku zachowania się. Oznacza to w konsekwencji uprawnienie rady gminy do wprowadzenia reguł, dotyczących sposobu zachowania się podmiotów, które przebywają na terenach lub w obiektach, o jakich mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, a nie przepisów informacyjnych.

W § 2 ust. 2 i ust. 3 uchwały Rada Gminy Dźwierzuty postanowiła, iż nadzór nad działalnością świetlic sprawuje Wójt Gminy Dźwierzuty na podstawie ustawy o samorządzie gminnym i innych przepisów szczególnych. Administratorem świetlic jest wyznaczona przez Wójta osoba, która prowadzi harmonogram udostępniania świetlic i czuwa nad przestrzeganiem regulaminu.

Kwestionowane przepisy, w ocenie organu nadzoru, nie dotyczą zasad korzystania z obiektów gminnych, mają charakter jedynie informacyjny, zawierają informację o administratorze i jego obowiązkach oraz o podmiocie sprawującym nadzór nad działalnością świetlic. Powyższe regulacje nie wprowadzają norm o charakterze

powszechnie obowiązującym, a to właśnie stanowi istotę aktu prawa miejscowego. Należy wskazać, że akt prawa miejscowego - jak każdy akt normatywny - ze swej istoty powinien zawierać wyłącznie wypowiedzi (postanowienia) służące wyrażaniu norm prawnych, a więc określonych dyrektyw postępowania, a nie przekazywaniu nienormatywnych wypowiedzi (apeli, postulatów, informacji, itd.). Regulacje te nie mieszczą się zatem w upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawie o samorządzie gminnym. Treści powyżej wskazanych przepisów uchwały, nie sposób zaliczyć do "zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej". Nadto, należy podkreślić, iż żaden inny przepis ustawowy nie zawiera upoważnienia do regulowania tej materii w przedmiotowym akcie.

W świetle powyższego, § 2 ust. 2 i ust. 3 uchwały należy ocenić, jako podjęty z naruszeniem art. 40 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP.

W związku ze stwierdzeniem nieważności ust. 2 i ust. 3 § 2 uchwały, zaistniała konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego również w części § 5 ust. 1, którego postanowienia odwołują się do § 2 ust. 3.

Na marginesie należy nadmienić, iż brak jest podstaw w uchwalanych aktach prawa miejscowego do odsyłania do bliżej nieokreślonych przepisów szczególnych, jak to uczyniła Rada Gminy w § 2 ust. 2, które i tak już obowiązują, niezależnie od odesłania. Według utrwalonego poglądu, artykułowanego w orzecznictwie sądownoadministracyjnym, przepis wynikający z aktu uchwalonego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego nie może rozstrzygać o obowiązkach wynikających z innych ustaw, których obowiązywanie jest niezależne od woli rady gminy. Powinność przestrzegania innych przepisów, obowiązujących w obrocie towarowym, wynika wprost z przepisów ustaw i wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych. Narusza to bowiem zawartą w art. 87 Konstytucji RP zasadę hierarchii aktów prawnych, która rozstrzyga o stosowaniu norm prawnych, wobec których akt prawa miejscowego jest hierarchicznie niższy. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego rzędu (por.m.in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014 r.).

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały, we wskazanym w sentencji rozstrzygnięcia zakresie, uznać należało za konieczne i uzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak we wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki